

AD D· FERDINANDVM IMP.

nedum inter hæreticos, iam ante 1200 annos Christi cognitionem plusquam solido triente perisse: in quam rē, postremo conatu Opus cui titulum feci C H R I S T V S, elaborau. Ut autem fiat secundum, quatenus per meam summam paupertatem potui, maximam Arabicorū uoluminum copiam comparaui, & in has nostri Latini orbis prouincias attuli, quorum uoluminum copiam maximè in noui Testamenti exemplaribus antiquissimis, meis in sarcinulis librarijs habeo Venetijs: reliqui autem fuerant ante VI annos duci Bauariæ illustrissimo principi Ottohenrico ducētis aureis oppignerati, quos alioqui ne mille quidē iustè persolui posse putē: credo aut̄ post eius mortem tanquam summos thesauros, penes hæredes eius in summo precio & custodia haberi, licet nō cognoscantur. Nam uel unus Abilphedas princeps Cosmographus, uix sexcētis coronatis persoluatur. Inter cætera autem Damascenus in sua lingua propria Damascena Arabica ibi adest, pro reddenda ratione nostræ fidei toti Ismaelitarum orbi: similiter & Pentateuchus antiquissimo uolumine, & alia plerac̄ mea sollicitudine non indigna, in Bauaria sunt. Attuleram uero præterea pro Syriacæ linguae alumnorum Christianorum gente, in tota Semia ad extremum usque Asię diffusa, ut eam ab Ismaelitarum tyrannide ferè ubiuis oppressam (eo quod, ubicunque possent, Euangelij in ea sanctissima Christi lingua scripti exemplaria rapuere & cōbussere, destruxerunt ue) liberare, aut quis modo iuuare &